

Til
Videnskabsministeren
min@vtu.dk

Åbent brev

Er mobiltelefoni en selvfølgelig mulighed i Danmark?

Der har længe været stor utilfredshed med den mobile telefoni på Mols og Helgenæs. Bestyrelsen i Borgerforeningen Mols, der er kommunens distriktsråd for samme område, får et stigende antal henvendelser om, at man ikke kan bruge sin mobiltelefon rigtig mange steder.

Telefoni ved hjælp af mobiltelefon må i dagens Danmark være en selvfølgelighed.

Når *bogbussen* hver uge kommer til Mols og Helgenæs, skal den holde nogle ganske bestemte steder på ruten. Bogbussen er udstyret med et kommunikationssystem, hvor bibliotekaren via mobilnettet kan registrere udlån af bøger i bibliotekets database. **Hvis bussen ikke holder sig inden for ganske få meter i forhold til de bestemte holdsteder, virker systemet slet ikke tilfredsstillende – om overhovedet!**

Er mobiltelefoni en selvfølgelig mulighed i Danmark?

I *Akutbilerne*, som er rygraden i Region Midtjyllands plan om hurtig og effektiv præhospital indsats over alt i regionen, er der installeret udstyr, så man via mobilnettet kan stå i kontakt med hospitalet fra ambulancen. Ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi kan telemedicin over afstand fremme diagnosticering, behandling og forebyggelse. **Men Regionen kan ikke leve op til det serviceniveau på Mols og Helgenæs, fordi leverandøren af den mobile telefoni ikke skaffer den nødvendige dækning.**

Indsatslederen i beredskabet, som opererer i situationer, hvor tid ofte spiller afgørende rolle for at opfylde succeskriterierne, må på sine steder forlade brandstedet og køre til særlige destinationer for at opnå den nødvendige kontakt med omverdenen, **fordi mobiltelefonen ikke kan anvendes på det aktuelle brandsted.**

Døgnplejen melder om kæmpe problemer i området, **hvor kommunikationen er afhængige af den pågældende position på samtaletidspunktet.** Det er konstant et irritationsmoment og set i forhold til, hvad man kan andre steder i landet, fuldstændig uacceptabelt, at en kommunal service i

ældreplejen er så afhængig af en ”underleverandør”, der ikke magter at leve op til sine aftalemæssige forpligtelser.

Selv om man fra *mobiltелефonen altid kan kalde livlinen 112 i krisesituationer*, hvis der skulle opstå et sådant behov, skal man - hvis man bor på Mols eller Helgenæs - **overveje om den sikkerhed er til stede lige akkurat på den pågældende destination** i det efter danske forhold meget kuperede morænelandskab, som netop er grundlaget for, at området har fået status som Nationalpark.

Den tidligere forstander på Femmøller efterskole gav tilladelse til fri brug af mobiltelefonen i undervisningstiden. Uden dækning er undervisningen i meget begrænset fare for forstyrrende mobiltelefoner. Det er heller ikke muligt at bruge bankernes sms-krævede koder uden forbindelse.

Arbejdsforholdene for lokale håndværkere er utålelige, når udearbejdende personale ikke kan komme i kontakt med firmaets værksted eller kontor fra arbejdsstedet eller omvendt. Ligesom det kan være kritisk for dyrene i stalden, hvis alarmsystemer eller ventilationsanlæg ikke virker efter hensigten.

Alt i alt mange eksempler på, at mobiltelefonien ikke fungerer tilfredsstillende på Mols og Helgenæs på trods af aftalen i 1999 mellem stat og teleselskaber.

Det er ganske og aldeles uforståeligt og en stor fejl, at aftalen med mobiltelefonerne ved indgåelse af kontrakten i 1999 kun omhandlede en målsætning 95% og ikke 100%.

Vi oplever konstant at være kassebold i dialogen med teleudbydere og myndigheder i forsøg på at bedre situationen. Vi ærgrer os over, at staten i 1999 ikke allerede ved indgåelsen af kontrakter med mobiludbydere sikrede sig en fuldstændig dækning - også i de tyndbefolkede områder, hvor det ikke umiddelbart er en god forretning. Og her er det altså ikke kommunen, som er en hindring for opsætning af nye master. Der foreligger d.d. ingen ansøgninger i Syddjurs kommune.

Kun en hjælpende hånd fra staten kan sikre, at de sidste borgere og virksomheder får den mobildækning, som er nødvendig for dem i et moderne informationssamfund. Tænk på, hvor meget en manglende mobildækning generer i dag - den skaber farlige situationer for mennesker og dyr, og gør det besværligt eller ligefrem umuligt at drive virksomhed. Vi er allerede dybt afhængige af net forbindelserne, når vi skal behandle visse sygdomme og løse plejeopgaver – den såkaldte telemedicin. I et samfund med stadig flere ældre og kronisk syge og stadig færre varme hænder er det en nødvendig udvikling. Offentlige ydelser baserer sig i højere og højere grad på en teknologi, som ikke er til stede over alt. Vi opfordrer ministeren til at være konstruktiv og tage ansvaret for, at de sidste 5% kommer med på vognen. Vi kan ikke være bekendt at lade en hel gruppe borgere og virksomheder i stikken på et område, der får stadig større betydning i vores hverdag.

Har ministeren ikke mulighed for at tvinge teleselskaberne til at udfylde de sidste huller, så kan ministeren forsøge at stimulere selskaberne. Vi har et problem. Ministeren har her en udfordring. Markedet kan/vil ikke selv påtage sig opgaven. Selskaberne er drevet af, hvor der er størst forretning. For dem er målsætningen opfyldt. De sætter ikke master op, hvis de ikke kan se effekten på bundlinjen.

Med venlig hilsen

På vegne af bestyrelsen for
Borgerforeningen Mols – distriktsråd for Mols og Helgenæs.
Jørgen Ørgård
Gl. Kirkevej 7
8420 Knebel